

AZ ÜGYVÉD VÁLASZOL

Dr. Juhász György Tibor

Nagykorú gyermek és tartásdíj

Tisztelt Ügyvéd úr!

Korábbi házasságomból született egy lányom, aki idén érettségizett. Most kezdett el főiskolára járni. Augusztusban volt a 18. születésnapja. Enn még augusztusban is kifizettem a bíróság által korábban megállapított tartásdíjat. Régebben is segítettem, lehetőségeimhez képest a tartásdíjon felül is, természetesen a jövőben is igyekszem támogatni. Kérdésem, hogy erre köteles vagyok-e a jog szerint is? Ha igen, akkor mennyi ideig kell még és milyen összegű tartásdíjat fizetnem?

Tisztelt Olvasó!

Különbséget kell tenni a kiskorú és a már nagykorú, de még tanulmányait folytató gyermekek tartása között. A kiskorú gyermeket akár saját szükségletei rovására is köteles tartani, azaz tartásdíjat fizetni. Nagykorú gyermek esetében más a helyzet. A tanulmányait folytató nagykorú gyermek nem jogosult tartásra, ha az a szülő saját szükségleteit vagy más, kiskorú gyermek tartását veszélyeztetné. Ha a szülő vagyoni, jövedelmi viszonyai lehetővé teszik, akkor a tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásdíját igényelhet. A fizetendő tartás összegének megállapításánál figyelembe kell venni a gyermek szükségleteit és mindkét szülő teherbíró képességét. Számításba kell venni az állam és az iskola által nyújtott támogatást (ösztöndíj, szociális segély, tandíjkedvezmény, étkezési, lakhatási támogatás stb.), illetve a gyermek esetleges, például rendszeres korrepetálásból származó jövedelmét is.

Természetesen nem köteles korlátlan ideig támogatni gyermekét, csak az úgynevezett „életpályára” előkészítő szak-képzettség megszerzéséhez szükséges tanfolyamok és az egyetemi, főiskolai tanulmányok idején. Ez gyakorlatilag az első szak-képzettség, diploma megszerzését jelenti. Gyermeke köteles tanulmányait folyamatosan, a tőle elvárható legjobb eredménnyel végezni. Tanulmányait általában

csak a kötelezően megkövetelt szakmai gyakorlat, betegség vagy más rendkívüli okból szakíthatja meg.

A nagykorú gyermek elveszti tartáshoz való jogát, ha arra érdemtelenné válik. Ez azt jelenti, hogy a tartást nyújtó szülővel vagy a vele együtt élő közeli hozzátartozójával szemben nem megfelelő, súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít. Gondosan vizsgálni kell azonban, hogy a magatartást milyen ok és körülmény váltotta ki, különösen azt, hogy a kötelezett magatartása idézte-e elő, végül, hogy az a gyermeknek a társadalmi elfogadás szerint valóban súlyosan felróható-e?

Ezek talán a legfontosabb olyan szabályok, amiket a bíróság egy ilyen tartalmú perben rendszerint figyelembe vesz. Természetesen a gyakorlati életben sokszor a felek megállapodása vagy a kialakult gyakorlat rendezi a kérdést. Ha már a családi kötelék meglazult vagy felbomlott, nem szerencsés a viszonyt tovább mérgezési. Ha a gyermeknek nincsenek irreális elvárásai, a szülők tisztában vannak szülői kötelességeikkel és felelősségükkel, mindkét fél jó szándékkal áll a kérdéshez, akkor egy felesleges eljárást kerülhetnek el. Látható, hogy az erkölcsi elvárás és a jogi szabályozás lényegében összhangban áll egymással. Általában is, de az ilyen jellegű ügyekben különösen, a békés rendezést javaslom.

Végveszélyben az ópusztaszeri Megmaradás Fala

A falon ott van Mádl Ferenc neve is

Nem olyan régen a Szent Piroska-harang megmentésének érdekében emeltem fel szavam. Most még kegyetlenebb eseményre szertném a közvélemény figyelmét felhívni, bízva abban, hogy a döntéshozók az utolsó pillanatban elállnak a törvényesítve végrehajtandó emlékműrombolástól, és megmarad a Megmaradás Fala Ópusztaszeren.

Szeged Megyei Jogú Város jegyzője 2005. szeptember 9-én határozatában elrendelte Ópusztaszer 046/23 helyrajzi számon lévő 4 db emlékfal lebontását, amit 2005. szeptember 30-án 9 órakor kell elkezdnie a Berill Invest Kft.-nek rendőri felügyelet mellett.

A lerombolandó falakon elhelyezett emléktáblák és címerek városok, falvak, közeleti személyiségek, magánszemélyek – élők és holtak – emlékéit őrzik, illetve őriznék, ha kegyeletisértést nem követnének el ellene, mivel minden falat és táblát Gyulay Endre meggyes püspök szentelt fel és áldott meg.

A képen is jól látható Mádl Ferenc neve, aki egy hónapja még a Magyar Köztársaság elnöke volt. Hasonló sorsra vár Göncz Árpád köztársasági elnök, Nagy Imre, dr. Antall József miniszterelnökök, Mindszenty József bíboros, hercegprímás és más közjogi méltóság táblája is.

Erről az eseményről levélben értesítettem a Magyar Köztársaság miniszterelnökét, Gyurcsány Ferencet, valamint dr. Sólyom László köztársasági elnököt azzal, hogy ezt a nyilvános, kegyeletisértő rombolást akadályozzák meg.

Megkerestem Friderikusz Sándort is, hogy a televízióon keresztül segítsen megállítani – ha kell – a beindított bontógépet.

Átiratban kerestem meg dr. Botka László polgármestert, hogy szeptember 23-án, pénteken terjessze a közgyűlés elé a Megmaradás Fala ügyét azzal, hogy keressenek megoldást a békesség jegyében, hiszen ez a

határozat 240 táblát, 16 címet érint, és több tízezer embernek kibékíthetetlen fájdalmat okoz.

A levelem megírásakor még nem tudtam, de a technika világa, Isten akarata hozzásegített egy információhoz: a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság fejlesztési tervéhez (2003–2008), amely fontossági sorrendben közli a megvalósítás kalkulált költségét. A felsorolás 1–114. pont között osztja szét a 6 milliárd 291 millió forintot. Érdekes módon a 114. pontban ez áll: „Az ópusztaszeri Megmaradás Fala áthelyezése a Magyarok Világparkjába 32 millióért.”

Tisztelt döntéshozók! Lelkiismeretük szerint hozzanak olyan döntést a nemzeti park igazgatóságával egyeztetve, hogy a lerombolás helyett az áthelyezést szorgalmazzák. Ez a lehetőség adva van, csak a 114. pont idejét határozzák meg.

SZILÁGYI ÁRPÁD, SZEGED

Tévét nyert szegedi előfizetőnk

A Délmagyarország és a Délvilág előfizetőinek meghirdetett Nyereményszüret játékban a szeptember 16-i sorsoláson egy Thomson televíziót sorsoltunk ki. A televíziót Mralákné Kovács Erzsébet szegedi előfizetőnk nyerte. Nyereményét Pintér Melinda (jobbról), lapunk marketingmunkatársa adta át. Fotó: Schmidt Andrea

Elhunyt Ben S'lomó

New York-i otthonában szeptember 16-án elhunyt a máramarosi származású költő, Ben S'lomó – a magyar állami anyakönyvben szereplő néven Steinmetz Herman –, akit a szegedi új zsinagógában olvasható szívbé markoló költeménye révén ismernek itthon és szerte a világban. Héberül írt, de a magyarul verset értők sem feledhetik Szegeden márványba vésett, Gáspár Endre által magyarra fordított költeményét.

Kilencven és fél esztendő élt meg, munkában, költészetben, vallásos életben. Élete alkonyán gyermekein kívül huszonnégy unokája, alig megszámlálható dédunokái köszönhetők. Versei iskolai tananyagba kerültek, magának tudhatta az ortodox haszid hitűek által rendkívüli tekintélyű Ijubavicsi rebbe barátságát és megbecsülését. Két nagy hatású, a Soáról, vagyis a Vészkorszakról írott, magyarul is olvasható versét – az egyik a szegedi – sohasem engedte felvenni kötetbe. Az ártatlanul meggyilkolt hangján megszólaló műveit nem tekintette költői munkássága részének. Ha erről valami eszébe jut innen hazulról, az nem véletlen. Ám kicsoda különbség! Emberségben, természetesen.

Aki még nem járt ott, menjen el a szegedi új zsinagógába, olvassa el a márványba vésett sorokat, egy igaz ember, egy héber költő versét. Búcsúképpen engedjük közel magunkhoz a most elhunyt Ben S'lomótól a versből jövő megszólítást az ő emlékére. Mindenki legyen az, néhány elkészülő pillanatig, ami emberként volna, lehetne: Testvér!

VARGA LÁSZLÓ, SZEGED

Vásárhelyi vita, személyeskedés és az érzékenység

A hír szent, a tudósító szabad, az érintett meg érzékeny. Érzékeny akkor, ha a tudósítás a történetet úgy tárlja éppen a lap első oldalán (az 5. oldalon lévő szöveggel ellentétben), hogy az félreérthető. Véleményem szerint így esett az újság szeptember 16-i Vásárhelyi szópárbaj című tudósításával.

A címdalmon lévő bevezetőben a szerző azt írja: „személyeskedő vita alakult ki Havránék Ferenc képviselő és Lázár János polgármester között”. Véleményem szerint itt nem ez történt. Csupán Lázár János személyeskedő módon kommentálta hozzászólásomat. Úgy gondolom, a vita akkor „személyeskedő”, ha a vitázó felek mindegyike ilyen stílusban vitázik, itt csak a „válasz” volt személyeskedő, és csak Lázár János használta ezt a „stílust”.

Félrevezető az ipari park „prezentációval” kapcsolatos tudósító megfogalmazás is. Itt arról volt szó, hogy bemutatva a terület fotóit, megkérdőjeleztem, mai állapotában az ipari park valódi vonzerőt jelent-e? A polgármester felkérésére választott az Ipari Park Kht. ügyvezetője. Úgy látszik, a személyeskedés ragadós, mondandóját imigyen kezdte: „örülök, hogy a képviselő úr kitalált az ipari parkba”. Az egy dolog, hogy a közgyűlés által megbízott vezető mit en-

ged meg a tulajdonos (lakosság) által megbízott képviselővel szemben. Más dolog, hogy mit ír a tudósító. A tudósító az ügyvezető igazgató úr állítását, miszerint a gazzal és szeméttel borított részek már magántulajdonban vannak, elfogadja és tényként közölve tudósít. A gázos, szemetes területekre utalva azt írja: „Ezekről kiderült: már nem a város tulajdonában vannak”. Nos, ez nem derült ki, ezt az ügyvezető igazgató úr állította. A képek éppen ennek a fordítottjáról tanúskodnak, ott ugyanis látható, a kiparcellázott részeket tereprendezés, illetve építkezés folyik, míg a többi részen magas, zömbben beér, elnyílt gazok, illetve sok szemét, törmelék, és még trágya is található. Ennyit a leírtakról.

Amiről a tudósítás nem szól, de véleményem szerint kellene. Magam új színfoltként értékelem, és a megindult választási kampány részének tudom be azt a fenyegetést, amit a polgármester nyilvánosan engedett meg magának: „majd filmet készítenek a képviselő úr vállalkozásáról és majd bemutatjuk azt is”.

Elnézést kérek a tudósítótól, de az érzékenységem okán fontosnak tartom a fentiek nyilvánosságra hozását!

HAVRÁNEK FERENC
ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ,
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY

Ki diktálja a csatornaprogramot?

Petőfitelepen, a Gerle utcában lakom. Nálunk 2004 tavaszán kezdték el a csatornázást, de alig kötöttek be pár házat, állandóan elhívták őket más helyre. Mint kiderült, vissza kellett menniük oda, ahol előtte dolgoztak, mert rosszul fektették le a csatornát, így ki kellett javítani, végül októberig eljutottak addig, hogy az utca közepéig lerakták a belső aknákat úgy, hogy majd jönnek tavasszal és folytatják. Már nyár vége van, de az utcában még nem láttunk csatornaépítőket, s úgy néz ki, hogy az idén már nem is látunk. Az érzékelés az, hogy az utca vége viszont kész van, kb. 50 méteren még az utat is helyreállították. Mi lassan már ladikkal

kell, hogy közlekedjünk, mert akkoráig vannak az utcában, hogy az autók kerekei elmerülnek benne. A mentősök nem szívesen jönnek ebbe az utcába, sőt nemrég jöttek a szemetesek üríteni a kukákat, azt hallani kellett volna, milyen szitkokat mondtak, mivel elakadt a gödörben az a szerkezet, amivel a kukákat beemelik a gyűjtőbe.

Az a legmegdöbbentőbb, hogy az illetékesek, akik ezért felelősek, nem tesznek semmit, pedig ma már nem egy cég van, akik között lehet választani, nem beszélve arról, hogy a szerződésben – elméletileg – időpontok vannak kikötve. Mi két éve fizetjük a csatornázási hozzájárulást, van, aki egy

összegeben fizette, de nem tudni, hogy mikor lesz csatornánk, s jó utunk. Azt tudjuk, hogy 2006-ra kell készen lenni Szegeden a csatornázásnak, de mindenhol ez az időpont az érvényes? Gondolom, ütemezték a munkákat, és ahol 2004-ben elkezdtek, ott hamarabb be is kell fejezniük. Meg kell nézni az utcánkat a jelenlegi esőzés után, hogy néz ki, s így megyünk a télnek. Fizetjük a szippantós díját, ami nem olcsó, fizetjük a hozzájárulást, szóval itt valami nincs rendben.

Úgy néz ki, hogy Szegeden a kivitelező diktál, nem az, aki fizet. Ez gyalázat.

FÁBIÁN ANDREA,
SZEGED